

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Birkaç gün sonra

Merhaba biz iki sokak ötede oturuyoruz. Ağaçlardaki lodosta kaybolan eşyalarınız varsa bize uğrayın yazan ilanınızı görüp geldik.

Ne arıyordunuz?

Ben kumbaramı balkonda unutmuşum. Dedem bana onu yeni almıştı. Rüzgârda uçmuş. Acaba bahçenizde bir kumbara buldunuz mu? Mavi renkli bir fil.

İşte burada.

Bu kadar uzağa uçtuğuna inanamıyorum! Yaşasın bulduk, teşekkür ederim!

Kumbara filin kulakları kocaman, bu kulaklar rüzgârda süzülmesine yardımcı olmuştur belki.

Tişörtümü buldum, ama kaybolan pantolonum bu pantolonlar arasında yok. Teşekkürler çocuklar.

Bir hafta sonra

Bütün oyuncaklar sahiplerine verildi. Kimsenin gelip almadığı giyim eşyalarını bağışladık, kırık dökük şeyleri de attık. Elimizde bir tek bu eskiz defteri kaldı. Defterin sahibi gelmedi ama ben onu buldum!

Aaa! Sahi mi? Peki ama nasıl?

Birazdan burada olacak. Kendisi anlatır.

10 dakika sonra

Demek çizgi romancısınız. Ne güzel.

Çalıştığım dergiden arayıp kayıp bir defteriniz var mı diye sorduklarında çok şaşırdım. Çünkü bir hafta önce evimin terasında çalışırken eskiz defterim rüzgârda birden bire havalanıp tıpkı bir martı gibi çatının üzerinden uçup gitti. Çıkıp aradım ama bulamadım. İçinde üzerinde çalıştığım öyküyle ilgili önemli notlarım vardı.

Anne sen defterin Doğan Bey'e ait olduğunu nasıl anladın?

Doğan Bey'in çizgilerini Zeynep'in babası tanıdı.

Babamın dev bir çizgi roman arşivi var!

Sonra Doğan Bey'in çalıştığı dergiyi arayıp durumu anlattım. Telefon numaramı bıraktım. O da beni aradı. Bugün buluşmak üzere sözleştik. Bir de size bir sürprizimiz var.

Doğan Bey'e lodosta kaybolan eşyaların sahiplerini bulmak için yaptıklarınızı ve eşyalarını arayanlarla ilgili bazı ayrıntıları anlattım. Hani fotokopi derginizin boş kalan iki sayfasını nasıl dolduracağız diye dertleniyordunuz ya...

Yaptıklarınız bana ilham verdi. Derginize iki sayfalık bir çizgi öykü hazırladım.

"Mavi Fil ve Lodosun Öyküsü". Çok güzel!

Yaşasın!